

jo også kender det fra andre områder. At der så senere er rejst tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkelig lovhjemmel til at opkræve denne betaling, er derfor beklageligt, men det kan vi rette op på nu ved dette forslag.

Forslaget her er som nævnt blot en præcisering af, at de private leverandører selv skal opbære udgifter til at dokumentere kvaliteten af deres arbejde, og det støtter vi i Socialdemokratiet.

Erik Larsen (V):

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er trist, at vi i dag skal reparere på et lovforslag, som i virkeligheden skulle være fuldt og færdigt. Det er trist for alle de mennesker, som på den måde er blevet forhindret i at få en valgmulighed til at bruge private høreapparatleverandører. Det er trist for den store venteliste, der er inden for det her område.

Men når det så er sagt, vil Venstre selvfølgelig gerne medvirke til, at reparationen finder sted, sådan at det bliver muligt at opkræve de faktiske omkostninger ved den godkendelsesprocedure, som vi også er enige i, af de private høreapparatleverandører.

Jeg vil gerne understrege her fra Folketingets talerstol, at vi lægger meget vægt på, at det er de faktiske omkostninger forbundet med denne godkendelse, der er tale om. Vi lægger ligeledes meget vægt på – og det vil vi bruge udvalgsarbejdet til – at finde en model, så det bliver muligt at sikre de helt små høreapparatleverandører mod helt uforholdsmæssigt store omkostninger i forbindelse med denne godkendelse.

Som sagt synes vi, at det er beklageligt, men vi vil gerne medvirke til at få de her ting rettet op.

Pia Christmas-Møller (KF):

For Det Konservative Folkeparti har det i mange år været en hjertesag at sikre, at handicappede kan få mulighed for frit at vælge mellem leverandører af hjælpemidler. Derfor var vi meget tilfredse med, at det blev muligt at give denne valgfrihed. Nu står vi så over for spørgsmålet, om det skal være muligt at sikre lovhjemmel for, at der kan opkræves penge for godkendelsesproceduren af de private leverandører.

Vi vil gerne give tilslutning til forslaget, men understreger, at det ikke må være en glidebane, som ender med, at man faktisk lægger forhindringer i vejen for, at der bliver tilstrækkelig mange private udbydere, som bliver godkendt.

Med den forudsætning vil vi tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Villy Søvnald (SF):

Det er efter min opfattelse ikke det vigtigste socialpolitiske forslag, vi har behandlet i Folketinget, og jeg deler sådan set ærgrelsen over, at vi skal til det igen, men vi gav tilslutning i sin tid til at komme ventelisterne til livs på den måde, at vi åbnede op for, at også private kunne levere høreapparater under forudsætning af, at de var godkendte.

Til gengæld var det en klar forudsætning, da vi vedtog loven, at man skulle opkræve betalingen for godkendelsen hos de private leverandører. Der har så været tvivl om, hvorvidt man kunne det. Den tvivl vil vi meget gerne være med til at rydde af vejen.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti finder, at dette lovforslag vist må kaldes et hovsaforslag. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvorfor mon spørgsmålet om kontroludgiften overhovedet ikke har været drøftet i forbindelse med det oprindelige lovforslag. Jeg har gransket forslaget og referatet af debatten her i Folketingssalen på kryds og tværs, og jeg har ikke fundet blot en antydning af, at det netop var de private leverandører, der skulle betale for denne godkendelse. Så mon ikke det har ligget i kortene, at det skulle være det offentlige, der skulle sluge den udgift?

Dansk Folkeparti stemte ja til det oprindelige forslag, på trods af at vi ikke mente, at tilskudet på de 3.000 kr. var stort nok. Dansk Folkeparti er derfor meget skeptisk over for de meget høje gebyrer, og at det er de private høreklinikker, der skal betale disse omkostninger, som det jo præciseres i dette forslag. Denne udgift vil klinikkerne naturligvis ikke kunne undgå at skulle vælte over på høreapparatprisen. Det i forvejen for lille tilskud på 3.000 kr. vil på den måde blive udhulet, og forslaget vender dermed den tunge ende nedad.

Det er Konkurrencestyrelsen da også inde på i sit høringssvar. Konkurrencestyrelsen finder tillige, at gebyrpolitikken vil virke modsat sigtet om i højere grad at ligestille de offentlige og de private høreklinikker. Forslaget er altså konkurrenceforvridende, og de høje gebyrer medvirker uden tvivl til, at mange af de private leverandører af høreapparater ikke vil være med.

Det betyder så alt i alt, at ventelisterne måske ikke bliver nedbragt i det omfang, som var for-